

Uttanlandsskuldin og lögmaður

Oddagrein

Í oddagreini leygardagin 3. august var á hesum stað hugleitt um uttanlandsskuldina og stað Dimmalættingar til hesa. Í dag fara vit at viðgera stað lögmanns til hetta sama evni.

LÖGMAÐUR talar í tíð og í ótíð um, hvussu væl tað stendur til og hvussu hann fyrst hevur steðgað affurgongdina í samfelagnum fyrri síðan at hava vent hesi sornu affurgongd til framgongd, alt eftir bert stuttari tíð. Til tess at undirstrika hvussu væl hesi stendur til refererir Dimmalætting lögmann bæði í oddagreinum og stórt uppsettum greinum aðrastaðir í blaðnum. Í síðstu viku bar til at lesa: „Tað stóð jú eisini gott til í 80. umum“ og heldur fram: „Jú vist sær tað út til at bloma í samfelagnum: Tað er bara at fara útum, og har siggja allar teir nýggju bilarnar. Privata nýtslan óxist og peningastovnamir leggja skerflatið fyrri at sleppa at læna færoyingum pengar. Lýsingarherferðir um lága rentu og heildarfígging benda eisini á, at her stendur væl til...“ - og í frásøgn um lögmannsraðuna heldur blaðið fram: Uttanlandsskuldin fer væntandi niður um fyra milliardir í ár...! - og í somu frásøgn: „Men lønsemi er ikki í hevdsvinninum og fiskavirkni bera seg ikki!“

OLL onnur vita at uttanlandsskuldin veksur. Tað paradoksala er at hóast hesa konstatering sigja bæði lögmaður og Dimmalætting: „Affurgongdin er vend til framgongd!“ - her stendur væl til.“ Er hetta ikki groft at undirmeta tilvitið hjá fólki? - Ella er tað tilvitið hjá lögmanni og Dimmalætting tað er gálið áfátt við?

EITTT var á sinni at siggja oddagreinar í Dimmalætting skriðarar á donskum kancelellimáli, tað var so tað tað var! - men nú at siggja politisku viðgerðina í hondnum á óvillum, nú ber av!

AT netto-uttanlandsskuldin minkar í stórum er tekin um, at peningur í stórum verður fluttur av landinum. At hetta verður gjørt á tann hátt tað verður, avdúkar og staðfestir at staðan er so út av lagi ring, at millum tíð og einki verður investerað í landinum! - Heldur eitt slag av rentumtaku úr útlöndum, istaðin fyrri at missa peningin í halligevandi færoyksa vinnulivinum tykist verða filosofin millum teir, ið hava peningin um hendur.

SUM tað eisini hendi síðst í 80. umum eru bankarnir komir í ófeni av innbrenndu kapitali: - Til einki er í Føroyum at fígga uttan bílar! - Hetta er lýsing av færoysku buskaparligu sum hon er. Bilafinging er ikki serliga risikobetingaður fyri bankarnar. V í illa til stáðing onnur klár at taka yvir bilasáttmálarnar so hvørt teir fyrstu keypararnir koma í ófeni! - At sigja at tað gongur framá og væl í Føroyum mett út frá talinum á nýggjum bilum í gøtum, man fara at visa seg at fara at verða eitt hitt størsta mistakið nakrantíð!

AT bankarnir ikki hava nokur burðadýg projekt at fígga og tiskil seta nakrar krónur í umfar til endurbyggjan av illa komnu færoysku bilparkini og annars restina í útländsk obligatiónir, er ikki nakað tekin um framfarir! Tværfrumtí kann tað saktans verða tekin um einskaran fjáttur!

AT netto-uttanlandsskuldin minkar á henda hátt er tiskil tekin um fullkomna stagnatión innan alt tað færoyska vinnulivið...! - Tíverri - Neyðuga politiska tilvitið - neyðuga politisku atgerðirnar tykjast ikki verða í eygssjón! - Lögmannsraðin og oddagreinin í stjórnarblaðnum nú á C. avskulu bera boð um. Fullkomnið politiskt evnaloysi, ið tað verður roynt at skava út yvir við grovum - hopleyst naivum - politiskum viðleiðingum!

AT Lögmaður og hansara ábyrgdarleysa tala um gongdina í Føroyum er orsök til fjáttur har á landi er sín søki - Tað sum verri er, eru avleiðingar uttan fyrri Føroyar, og tað serliga blant okkara størstu kreditorum fyrri ikki at tala um negativu avleiðingar millum danskar stjórnarpolitikkarar, sum frammanundan eru komir í størstu knipi nú færoyskir löggevandi myndugleikar hava syrgt so fyrri at tað helst endar heilt gálið við fiskastovnum runt Føroyar, við álvarsliga hóttað uppsastovnum, meðan toskurin tykist givin upp fyrri skulit og meðan gálið er áfátt við at kallað øllum øðrum stovnum uttan síðaststovnum, har kremeringin av hesum stovni, sum fyrri 30 árum síðan færdi til at hann varð oyddur, nú er tekin uppáttur.

SUM staðan er vorðin átti lögmaður at tíki seg úr sinum sessi, og størsta politiska blaðið í Føroyum, Dimmalætting átti at fingið sær búið fólk at skriva um færoyskan politik! - Eru útsegnir lögmanns og oddagreinar Dimmalættingar samsvarandi politiska tilvitinum í sambandsflokkinum og Dimmalætting yvirhøvur, so megu vit ástanda, at vandi er á ferð! - Færoyska politiska tilvitið er longu almið skalt av hesum!

TAD er ikki frammanundan nakað hald í hesum politiska korthúsi lögmanns. Ein lögmannsraði við opinberum mótsegnum og ein samganga hildin saman við brotsettum verkamannafylkingini, er ikki ein samganga, ið er færi fyrri at siggja farsældur at fremja í verki tær politisku viðsáttir, ið eru fyrri neyðini skal hetta samfelagið nakrantíð aftur fíast uppáttur á fætur.

Viðmerking

Skoðsmál: 03

Tað er viðhvørt man í lívinum steðgar á og fer at hugsað og seta spurningar, um alt nú er, sum tað eigur at vera. Nú um dagarnar mátti eg steðga á og hugsa við mærl sjálvum, um eg var vorðin pillbýttur, ella um tað vóru hini sum ongan logiskan sans høvdu og hildu fólk fyrri tað turra spott. Tit vita ikki enn, hvat hetta snýr seg um, men nú skulu tit hoyra:

Fyrri trimum árum síðan fór eg til Danmarkar at lesa. Ikki tí eg helt meg vera býttan, men tí eg helt, at við at nema mærl meiri kunneleika, hevði eg betri møguleikar at finna arbeiði og fáast við tað, eg hevði áhuga í. Heldur ikki uttan tyding hevdu orðini: *Lærdómur er lættur at bera*.

Aðrenn leiðin gekk niður, arbeiðið eg, fyrri at vinna mærl nokur oyru. Men sum ikki einaferð hevði teldan hjá líkningarráðnum roknað skeivt, og fekk eg eina rokning uppá uml. 10.000 kr., júst sum eg var byrjaður uppá skulán. Eg tí eg helt, at hetta var í so tungt at gjalda gjøgnum læstrarárin, spurdi eg meg fyrri, um hetta ikki kundi útsetast, til eg var liðugur at lesa. Hetta var eingin trupulleiki, serliga ikki tá man var lesandi, tí tey høvdu eisini ta fatan, at tað nokk var lættari at gjalda aftur eftir lokna útbúgving. Eg fekk tí eina vátan sendandi frá Føroya Gjaldstovu um, at tann í-restandi skatturinn var útsettur til 1997 við einum ávisum rentusatsi pr. ár. Og glaður var eg.

Tað fyrsta summarið, eg var heima, hevði eg møguleikan at arbeiða og vinna mærl nokur oyru til ein heldur soltan vetur uppá studning. Hetta gekk avbera væl, og eg fái lønarseðil frá arbeiðsgevarinum, men sum ikki einaferð roknaði »Líkingarteldan« skeivt, hesaferð rindaði eg ov nógv í skatti, knappar 5000 kr. Oll kunnu gera mistøk bæðreina og tværferðir, tað mugu oll kunna bera yvir við, men gott skoðsmál fyrri at rokna skeivt, verður ikki givið, hvussu víkur og vendir.

hessaferð rindaði eg ov nógv í skatti, knappar 5000 kr.

Oll kunnu gera mistøk bæðreina og tværferðir, tað mugu oll kunna bera yvir við, men gott skoðsmál fyrri at rokna skeivt, verður ikki givið, hvussu víkur og vendir.

Eg spurdi meg so fyrri, um eg ikki kundi fáa tann skattin, eg átti til góðar útgoldnir, tí eg hevði brúk fyri teimum gjøgnum ein hárðan vetur. Nei, var svarið. »Avlopskattur« verður mótróknaður skattinum, tygum hava útsett. Har stóð eg sum kánus, og fekk sum vátan vátin. Hetta var ein lógin avtala: Tygum fáa skattin útsettan, men um vit rokna skeivt, verður tað mótrókna skuldin til okkara fyrimun. Og ikki nokk við at eg fekk hetta at vita munnliga, men hetta var sanniliga niðurfelt á vátanina uppá tann útsetta skattin. Eg helt, at henda avtalan skuldi vera til mína hjálp, men so var ikki. Hon var bert til at halda fólk fyrri tað turra spott, og eg ástanda, at tann tíðin var farin, at tá ein maður var ein maður og eitt orð var eitt orð, og eg uggaði meg við, at støðan ikki var verri enn tað, at mín skuld var nú komin niður á 5000 kr.

Mótinum feiltíð einki, so í fjør summar arbeiðið eg eisini heima í Føroyum fyrri at vinna mærl nokur oyru til ein svangan og kaldan vetur, og hesaferð var Líkingarteldan í betri býri og roknaði fyrri einaferð skyld rætt. Men so fyrri trimum vikum síðan hendi nakað, sum fekk meg at spyrja meg sjálvan, um eg var vorðin pillbýttur av at fara til Danmarkar at nema mærl kunneleika. Men skuldi jú trúð, at tað var øvugt.

Í summar arbeiðið eg eitt sindur, vann mærl umleið 1.000 krónur. Lønarseðilin kom rættstundis frá arbeiðsgevarinum, men peningur kom ikki inn á kontoina í peningastovninum. Eftir drúgvur kannar fann eg útav, at hundurin lá grivin hjá líkningarráðnum, har eg fekk at vita at mitt P-tal ikki var aktiverað (hvát tað so enn er. Er tað kanska sett eitt fólk av til at passivera og aktivera p-talið hjá øllum, sum ferðast meiri enn einaferð úr Føroyum um árið?). Eg helt hetta vera sera undarligt, við tað at eg hvørt summar, síðan eg fór niður til Danmarkar at lesa, havi arbeiði í Føroyum. Eina logiska frágreiðing uppá hetta kundi eg tó ikki fáa, tí meginparturin av starvsfólkunum var í summarfrí.

Eftir at p-talið var aktiverað, skuldi lønin verð klár í bankanum, og tað var hon eisini. Men Guð hjálpi mær um ikki »Líkingarteldan« í Havn enn einaferð hevði roknað skeivt, og drigið gott og væl 6.000 krónur frá teimum 11.000 eg hevði vunnid mærl til enn ein drúgvur og kaldan vetur. Nú mátti rokka ella stokka, og telefonkaðalin úr Danmark til Føroyar gekk heitur í fleiri dagar, fyrri at eg kundi fáa greið á hesi fløkju, men uttan úrlit Svarið eg fekk av Føroya Gjaldstovu var, at tey kundu ikki gera við at »Líkingarteldan« hevði roknað skeivt, og avlopskatturinn var mótróknaður mínum útsetta skatti.

Í gjár, 15. august fekk eg tiskil eina fráboðan frá Føroya Gjaldstovu, at mínar kærur 6.000 krónur í avlopskatti vóru mótróknaðar mínum útsetta skatti, og hinar 1.000 vóru settar á bók. Og nú standi eg her og kann ikki annað enn hugsað við mærl sjálvum: Eri eg vorðin pillbýttur ella hvat!!!

Í 1993 útsetti eg 10.000 krónur í skatti, til eg var liðugur at lesa í 1997. Í dag skriva vit 1996 og eri eg tí-

viðgevaranum, men peningur kom ikki inn á kontoina í peningastovninum. Eftir drúgvur kannar fann eg útav, at hundurin lá grivin hjá líkningarráðnum, har eg fekk at vita at mitt P-tal ikki var aktiverað (hvát tað so enn er. Er tað kanska sett eitt fólk av til at passivera og aktivera p-talið hjá øllum, sum ferðast meiri enn einaferð úr Føroyum um árið?). Eg helt hetta vera sera undarligt, við tað at eg hvørt summar, síðan eg fór niður til Danmarkar at lesa, havi arbeiði í Føroyum. Eina logiska frágreiðing uppá hetta kundi eg tó ikki fáa, tí meginparturin av starvsfólkunum var í summarfrí.

Eftir at p-talið var aktiverað, skuldi lønin verð klár í bankanum, og tað var hon eisini. Men Guð hjálpi mær um ikki »Líkingarteldan« í Havn enn einaferð hevði roknað skeivt, og drigið gott og væl 6.000 krónur frá teimum 11.000 eg hevði vunnid mærl til enn ein drúgvur og kaldan vetur. Nú mátti rokka ella stokka, og telefonkaðalin úr Danmark til Føroyar gekk heitur í fleiri dagar, fyrri at eg kundi fáa greið á hesi fløkju, men uttan úrlit Svarið eg fekk av Føroya Gjaldstovu var, at tey kundu ikki gera við at »Líkingarteldan« hevði roknað skeivt, og avlopskatturinn var mótróknaður mínum útsetta skatti.

Í gjár, 15. august fekk eg tiskil eina fráboðan frá Føroya Gjaldstovu, at mínar kærur 6.000 krónur í avlopskatti vóru mótróknaðar mínum útsetta skatti, og hinar 1.000 vóru settar á bók. Og nú standi eg her og kann ikki annað enn hugsað við mærl sjálvum: Eri eg vorðin pillbýttur ella hvat!!!

Í 1993 útsetti eg 10.000 krónur í skatti, til eg var liðugur at lesa í 1997. Í dag skriva vit 1996 og eri eg tí-

skil ikki liðugur at lesa, men orsakað av at »Líkingarteldan« í Havn hevur roknað skeivt, er øll mín skuld goldin. Ikki tí eg hevði so nógvan pening um hendi sum lesandi, men tí onkur, sum fyrri langari tíð síðan er dumpaður í rokning, skal rokna fyrri meg. Men feilur er tað ikki, soleiðis eigur tað at verða.

Hevði henda »Roknirteldan« verð eitt vanligt arbeiðsfólk, var hon fyrri langari tíð síðan koyrd út í tún, tí onkur má alla tíðina fara afturum aftur, har hon hevur verð, uttan at kunna gera nakað við feilun. Vanliga er tað so, at feilir kann man bera yvir við, men tann sum ikki lærir av teimum, fær sekkinn!

Frammanfyrri liggur nú ein langur og soltin vetur, tí heldur ikki í ár fann hon útav at rokna rætt. Og eg haldi, at tit skulu geva uppat at halda fólk fyrri tað turra spott ið fáa møguleika fyrri at útsetta skatt, tí tey fara at lesa, við at billa teimum inn, at eitt orð er eitt orð. Sig teimum sannleikan um, at tað er stórir møguleiki fyrri, at tú kemur at gjalda tann útsetta skattin, aðrenn tú er liðugur at lesa, um tú arbeiðir í summarfríðini. Ella má onkur finna útav at broyta reglurnar. Kanska er lærdómur lættur at bera, men sanniliga tungur at tilogna sær, tá talan er um útsettan skatt!

Tann, sum vil nokta, at omanfyrirstandandi ikki er satt og kann greiða fyrri mærl logikkinn í omanfyrirstandandi, er vælkominn at gera vart við seg á skrift, og eri ikki so býttur, at eg ikki dugi at lesa, hóast eg ikki dugi at skilja ta undarligu avtaluna um útsettan skatt.

Vinarligast
Pól Huus Sólstein

at taka tað róluga
ff

V I K I N G
LOTTO
viku nr. 34, 21.08.96

Vinnaratal: 13 - 17 - 26 - 30 - 32 - 38
Eykatol: 3 - 11 - 14

Prognosa:
6 vinnaratal 659.165,-kr.
5 vinnaratal + 89.466,-kr.
1 eykatol 6.654,-kr.
5 vinnaratal 172,-kr.
3 v. tal + minst 1 eykatol 52,-kr.

Sosialurinn tekur onga ábyrgd av málgeutum vilum.

Tilboð ynskist at mála Blaðhúsið á Argjum

Nærri fæst at vita við at ringja 11820 ella 16409 (eftir arbeiðstíð)